

Vastgesteld d.d. ...

Binnen de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport hebben enkele fracties de behoefte om vragen en opmerkingen voor te leggen over de brief d.d. 24 april 2020 van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport inzake Beleidsreactie slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018 (Kamerstuk 31 015, nr. 192)

Bij brief van ... heeft de minister deze beantwoord. Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

Voorzitter van de commissie
Lodders

Adjunct-griffier van de commissie
Verouden

Inhoud

- I Vragen en opmerkingen uit de fracties**
 - **Inbreng van de leden van de VVD-fractie**
 - **Inbreng van de leden van de PVV-fractie**
 - **Inbreng van de leden van de CDA-fractie**
 - **Inbreng van de leden van de D66-fractie**
 - **Inbreng van de leden van de GroenLinks-fractie**
 - **Inbreng van de leden van de SP-fractie**
- II Reactie van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

I Vragen en opmerkingen uit de fracties

Inbreng van de leden van de VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de beleidsreactie op de slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018. Deze leden onderschrijven het uitgangspunt dat seksueel geweld tegen kinderen nooit mag gebeuren en dat elk kind recht heeft op een veilige ontwikkeling. Het is daarom goed dat de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen (hierna: Nationaal Rapporteur) door middel van de slachtoffermonitor kritisch kijkt naar en rapporteert over de aanpak van seksueel geweld tegen kinderen. Met een juiste aanpak maken we de kans zo groot mogelijk dat kinderen een eerlijke start krijgen in het leven en niet later in hun leven nog steeds negatieve consequenties ondervinden van vreselijke gebeurtenissen uit het verleden. De beleidsreactie roept bij deze leden enkele vragen op.

In de beleidsreactie begint de minister met een opsomming welke maatregelen en ontwikkelingen er zijn die moeten bijdragen aan het signaleren en aanpakken van seksueel geweld. Daarbij zijn drie algemene vragen te stellen. Is voldoende sprake van een

gecoördineerde en integrale benadering van de aanpak van seksueel geweld? Welke tussenstappen zijn geformuleerd in de verschillende maatregelen en welk einddoel is gewenst, bijvoorbeeld bij het onderzoek hoe professionals in de zorg en bij Veilig Thuis organisaties beter zijn toe te rusten om seksueel geweld te herkennen, inclusief online geweld? Tot slot vragen deze leden of sprake is van een nulmeting bij de maatregelen, zowel kwalitatief als kwantitatief? Kan de minister bevestigen dat bij de genoemde maatregelen en ontwikkelingen er nadrukkelijk rekening mee wordt gehouden dat seksueel geweld tegen kinderen breder is dan huiselijk geweld en dat er dus zowel gefocust wordt op hands-on en hands-off seksueel geweld?

Voornoemde leden lezen de aanbevelingen van de Nationaal Rapporteur nadrukkelijk in het licht van zijn herhaalde constatering dat het zicht op seksueel geweld tegen kinderen beperkt is en dat het noodzakelijk is de informatievoorziening te verbeteren. Op welke wijze denkt de minister een invulling te kunnen geven aan het verbeteren van deze informatievoorziening? Is de minister bereid om met het mogelijk maken van lokale pilots hieraan een impuls te proberen te geven? Kan de minister dan tegelijk inzetten op het breder uitrollen van geslaagde pilots?

Deze leden lezen in de aanbevelingen van de Nationaal Rapporteur dat preventie binnen het programma “Geweld hoort nergens thuis” minder aandacht krijgt. Genoemde leden vinden het voorkomen van het plaatsvinden van seksueel misbruik letterlijk van levensbelang. Wat is de reden dat preventie in mindere mate voorkomt in dit programma? Op welke manier zet de minister in op preventie van seksueel geweld bij kinderen, maar ook bij volwassenen?

Deze leden worden graag geïnformeerd over – dit betreft de reactie op de eerste aanbeveling – de voortgang van de gesprekken over manieren om de coördinatie en samenhang tussen de verschillende activiteiten te verbeteren. Wanneer verwacht de minister met voorstellen te kunnen komen? Kan de minister toezeggen de Nationaal Rapporteur te betrekken?

Met betrekking tot de reactie op de tweede aanbeveling, vragen deze leden naar de verwachting wanneer er een ontwerp van een meer integrale aanpak op seksueel geweld met één of meer regio's ontwikkeld is? Op welke wijze denkt de minister een succesvolle aanpak als lichtend voorbeeld te laten dienen voor anderen?

Kan de minister een nadere toelichting geven op de reactie op de derde aanbeveling met betrekking tot het in kaart brengen van prevalentie van seksueel geweld onder kinderen jonger dan 12 jaar? Wat wordt gedaan met het advies over de opzet van het prevalentieonderzoek kindermishandeling zoals gegeven door de onderzoekscommissie “Geweld hoort nergens thuis”? Op welke wijze wordt aandacht gegeven aan het verbeteren van de signaleringsfunctie van professionals in de sectoren kinderopvang, onderwijs, verzorging en verpleging, jeugdhulp, zorg en justitie?

In reactie op de vierde aanbeveling van de Nationaal Rapporteur om de effectiviteit van de tenuitvoerlegging van kinderbeschermingsmaatregelen in zaken van seksueel geweld tegen kinderen gaat de minister in op de in maart 2020 door hem en zijn collega, de minister van Rechtsbescherming, gepresenteerde plannen om de jeugdbeschermingsketen effectiever te maken. De aan het woord zijnde leden kijken reikhalzend uit naar de terugkoppeling over de hiertoe in het land gestarte pilots en vragen wanneer ze deze kunnen verwachten. Zijn er nog voornemens om het aantal van zes pilots uit te breiden? Tegelijkertijd constateren deze leden dat effectiviteit niet alleen ziet op de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van een maatregel, maar ook of de betreffende maatregelen daadwerkelijk effectief is geweest. Hoe, zo vragen betreffende leden, gaat de minister invulling geven aan dit deel van deze aanbeveling? Tevens vragen zij hoe de minister om wil gaan met de kinderen die zich nú in onveilige situaties of op wachtlijsten voor hulp bevinden.

Inbreng van de leden van de PVV-fractie

De leden van de PVV-fractie hebben kennisgenomen van de beleidsreactie op de slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018 en hebben daarover nog enkele vragen en opmerkingen.

Uit de slachtoffermonitor blijkt dat meisjesslachtoffers van seksueel geweld relatief zware vormen van hulp ontvangen, een ruime meerderheid van alle meisjes werd zelfs in gesloten opvang geplaatst. De hulp aan jongens is gemiddeld lichter van aard. Is de minister bereid onderzoek te doen naar de oorzaken van dit verschil?

Sinds 1 januari 2019 is de verbeterde meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling van toepassing. Bij acuut of structureel huiselijk geweld, waaronder seksueel geweld wordt gemeld bij Veilig Thuis. Worden meldingen seksueel geweld/misbruik apart geregistreerd? Zo nee, waarom niet?

Deze leden delen de mening dat er veel aandacht is voor de problematiek van seksueel geweld tegen kinderen. Deze leden constateren echter ook dat de wachtlijsten, onder andere bij de Veilig Thuis-organisaties, en het gebrek aan tijdige zorg en ondersteuning al jarenlang een groot probleem zijn. Deze leden twijfelen dan ook of de voorgenomen maatregelen op korte termijn voor de gewenste verbetering zullen gaan zorgen. Met onder andere campagnes moet de meldingsbereidheid worden bevorderd. Organisaties die deze meldingen gaan afhandelen moeten op een mogelijke stijging van meldingen worden toegerust. Voornoemde leden vragen of dit het geval is. Bovendien is gebleken dat maar in een aantal Veilig Thuis-organisaties specifieke kennis over seksueel geweld aanwezig is. Hoe gaat de minister ervoor zorgen dat de benodigde expertise om seksueel geweld effectief aan te pakken voldoende geborgd is? Tot slot willen deze leden weten of het kwaliteitskader veiligheid voor de lokale infrastructuur inmiddels opgesteld en inwerking getreden is.

Inbreng van de leden van de CDA-fractie

De leden van de CDA-fractie hebben kennisgenomen van de beleidsreactie op de slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018. Deze leden hebben hier nog enkele vragen bij.

De minister geeft aan dat via ZonMw een onderzoekslijn “Onderzoek naar goede aanpakken voor (vroeg)signalering” is uitgezet. De deadline voor aanmelding hiervoor is inmiddels verlopen (3 maart 2020). Deze leden vragen of er voldoende voorstellen zijn ingediend. Zijn daarbij ook voorstellen gedaan voor onderzoek naar het signaleren en de risico's van online spelen?

Samen met de minister voor Rechtsbescherming verkent de minister hoe de kwaliteit van gespecialiseerde forensische artsen van het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) ook voor andere minderjarige kinderen verbeterd kan worden buiten de huidige doelgroep van kwetsbare kinderen tot 12 jaar en deels tussen 13 en 15 jaar. Deze leden vragen waarom forensisch onderzoek nu alleen voor kinderen tot 12 jaar en tussen de 13 en 15 jaar wordt ingezet. Deze leden vragen daarnaast op welke termijn de verkenning van beide ministers tot resultaat moet leiden.

In november 2019 is de landelijke campagne “wat kan mij helpen” gelanceerd waarbij specifiek aandacht besteed wordt aan minderjarigen van 14 tot 18 jaar. Op 230 scholen zijn posters opgehangen. Er zijn echter ongeveer 650 scholen voor voortgezet onderwijs in Nederland. Waarom is de campagne bij slechts 35 procent van de voortgezet onderwijs scholen uitgezet?

Reactie op de aanbevelingen

Voornoemde leden vragen wat de planning is van de gesprekken met andere departementen waarin nagegaan wordt of er manieren zijn om de coördinatie en samenhang tussen de verschillende activiteiten te verbeteren. Op welke termijn wenst de minister tot een betere coördinatie te komen?

Deze leden vragen met welke regio's wordt samengewerkt om een meer integrale aanpak op seksueel geweld te ontwerpen. Wat is de planning hiervan en wanneer wil de minister dat uiterlijk een succesvolle aanpak aan de overige regio's kan worden aangeboden?

Deze leden wanneer de resultaten van de eerste (tweejaarlijkse) prevalentie-monitor huiselijk en seksueel geweld worden opgeleverd. Wanneer worden die resultaten met de Kamer gedeeld? Deze leden vragen tevens, wat het advies van de onderzoekscommissie "Geweld hoort nergens thuis" was over de opzet van het prevalentieonderzoek kindermishandeling.

Deze leden vragen of de minister de meest recente informatie over wachtlijsten en wachttijden in de Jeugdbeschermingsketen kan geven. Valt er al iets te zeggen over de effectiviteit van de pilots die op zes plekken in het land zijn gestart om de jeugdbeschermingsketen effectiever te maken? Wanneer wordt de Kamer geïnformeerd over de uitkomsten van de pilots, zo vragen deze leden.

Inbreng van de leden van de D66-fractie

De leden van de D66-fractie hebben kennisgenomen van de slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018 en de beleidsreactie van de minister. Deze leden zijn het met de minister eens dat seksueel geweld tegen kinderen nooit mag gebeuren. "Het recht van kinderen om tegen deze vormen van geweld beschermd te worden is stevig verankerd in Europese en internationale verdragen", aldus ook de Nationale Rapporteur. Deze leden vinden dat de rechten van alle kinderen prioriteit moeten hebben zodat zij in veiligheid en vrijheid kunnen opgroeien. Met het geven van prioriteit aan het voorkómen van seksueel geweld wordt verschrikkelijk leed bij kinderen en soms levenslange geestelijke gezondheidszorg voorkomen. Deze leden willen nog enkele vragen stellen over de coördinatie van de hulpverlening en over het voorkómen van seksueel geweld.

Deze leden ontvingen op 10 maart jl. een technische briefing in de Kamer van de Nationaal Rapporteur. De Nationaal Rapporteur meldt tijdens deze technische briefing dat aanpak van de bescherming van kinderen tegen seksueel geweld en uitbuiting "op dit moment te versnipperd is". In de beleidsreactie van de minister wordt verwezen naar de verschillende programma's en initiatieven die deze aanpak vertolken. De leden constateren dat de Nationaal Rapporteur juist bij deze programma's en initiatieven constateert dat "het ontbreekt aan samenhang en coördinatie". Is de minister het eens met deze constatering? Wat zijn de concrete vervolgstappen die de minister gaat ondernemen na deze constatering? Is de minister het met deze leden eens dat meer coördinatie en regie nodig is om juist deze kwetsbare groep goed te beschermen? Zo ja, hoe wil de minister dit bewerkstelligen? Is dit een aanleiding om te heroverwegen of de aanpak op dit moment voldoende is? Deze leden zijn van mening dat de algemene beleidsreactie hierin onvoldoende concreet was en vragen de minister duidelijker te schetsen wat de vervolgstappen zijn en wat de redenen zijn dat de Nationaal Rapporteur dit constateert.

Voornoemde leden vernemen van de Nationaal Rapporteur dat in 15 procent van de gevallen nadat de rechter een kind wegens seksueel geweld onder toezicht had gesteld, er niet binnen zes maanden hulp geboden is. De minister meldt in zijn reactie dat er zes pilots zijn gestart om de jeugdbeschermingsketen effectiever te maken. Wat is de oorzaak van dit probleem en hoe beogen deze pilots die oorzaak op te lossen? Deze leden vragen de minister of dit

probleem nieuw is of al langer bestaat en of er geleerd kan worden van de situatie toen dit probleem nog niet aan de orde was.

De leden van de D66-fractie lezen in het jaarverslag van de Kinderombudsman de kreet: “Regel Regie”¹. Ziet de minister overeenkomsten met deze oproep en de oproep van de Nationaal Rapporteur? Zo ja, wat betekenen deze oproepen voor de vervolgstappen die de minister neemt binnen de wet- en regelgeving en specifiek voor de jeugdhulp die nodig is bij kinderen die slachtoffer zijn van seksueel geweld.

De aan het woord zijnde leden vinden dat voorkómen beter is dan genezen, ook als het gaat om seksueel geweld tegen kinderen. De minister meldt in zijn brief verschillende lopende initiatieven en programma’s specifiek gericht op preventie. Hoeveel kinderen worden er volgens de minister in totaal bereikt met deze verschillende programma’s en initiatieven? De minister benoemt daarnaast het “Onderzoek naar goede aanpakken voor (vroeg)signalering” en dat de resultaten in 2022 bekend zullen zijn. Komt er ook een tussenrapportage van dit onderzoek? Zo ja, wanneer is deze beschikbaar? Als laatst vragen deze leden de minister of hij duidelijk en concreet uiteen kan zetten wat zijn plannen zijn om seksueel geweld tegen kinderen te voorkomen. Wat is hier de verwachte impact van en beschouwd de minister dit als voldoende, zo vragen deze leden.

Inbreng van de leden van de GroenLinks-fractie

De leden van de GroenLinks-fractie hebben de beleidsreactie op de slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018 tot zich genomen. Deze leden hebben nog enkele vragen hierover.

Deze leden hebben de vier aanbevelingen van de Nationaal Rapporteur gelezen. In de eerste aanbeveling roept de Nationaal Rapporteur op tot een betere coördinatie tussen alle initiatieven en programma’s die op dit thema zijn ingesteld. De minister schrijft dat hij gaat kijken of hij de coördinatie en samenhang tussen deze activiteiten kan verbeteren. Deze leden vragen hoe de minister deze betere coördinatie tot stand wil brengen? Wie gaat deze coördinatie op zich nemen? Binnen welk tijds kader wil de minister deze beter coördinatie gerealiseerd hebben? De Nationaal Rapporteur concludeert dat door het gebrek aan coördinatie bepaalde vormen van seksueel geweld relatief minder aandacht krijgen, zoals bijvoorbeeld seksueel geweld gepleegd door leeftijdsgenoten en vormen van online seksueel geweld. Is de minister het met deze leden eens dat ook deze vormen van seksueel geweld evenveel aandacht verdienen? Op welke manier gaat de minister ervoor zorgen dat er ook aandacht is voor deze vormen van seksueel geweld?

Voornoemde leden lezen dat de Nationaal Rapporteur in zijn tweede aanbeveling concludeert dat er ook te weinig coördinatie is op regionaal niveau wat betreft de aanpak van seksueel geweld tegen kinderen. De Nationaal Rapporteur concludeert dat gemeenten en regio’s het onderwerp seksueel geweld maar in beperkte mate oppakken. Hoewel het een speerpunt is in het kabinetsprogramma “Geweld hoort nergens thuis”, geeft de helft van de regio’s aan dat ze nog niks doen tegen seksueel geweld. Weet de minister hoe dit kan? Hebben gemeenten enig zicht op het aantal kinderen in hun gemeenten die te maken hebben (gehad) met seksueel geweld of welke kinderen in hun gemeenten hier kwetsbaar voor zijn? Is er binnen gemeenten genoeg expertise om met dit soort problemen om te gaan? Hoe wil de minister ervoor zorgen dat gemeenten en regio’s het onderwerp seksueel geweld wél goed gaan oppakken? Wat hebben gemeenten en regio’s hier voor nodig? Worden er concrete doelen en afrekenbare doelen afgesproken in het actieprogramma? De minister schrijft in zijn brief dat er is afgesproken dat één of meer regio’s een meer integrale en versterkte aanpak op seksueel

¹ Kamerstuk 35 388, nr. 2

geweld gaat ontwerpen. Zijn er al regio's die zich hiervoor hebben aangemeld? Zo ja, hoeveel?

De Nationaal Rapporteur noemt het in zijn derde aanbeveling zorgelijk dat er geen zicht is op slachtofferschap van seksueel geweld onder jonge kinderen, namelijk kinderen onder de 12 jaar. Deze leden delen deze zorgen. De minister schrijft in zijn reactie dat er geschat wordt dat jaarlijks ongeveer 2500 kinderen slachtoffer zijn van seksueel misbruik in de leeftijdscategorie nul tot en met 17 jaar. Weet de minister hoeveel kinderen daarvan onder de leeftijd van 12 jaar zijn? In het onderzoek waar de minister naar verwijst is de prevalentie gebaseerd op schattingen van professionals, dat zegt dus eerder iets over hoe vaak mishandeling of seksueel geweld wordt gesignaleerd, niet hoe vaak het daadwerkelijk gebeurt. Is de minister van plan om de aanbeveling van de Nationaal Rapporteur op te volgen om een specifiek onderzoek naar seksueel geweld onder kinderen jonger dan 12 jaar te doen, dat op een andere manier wordt gedaan dan prevalentie? Bijvoorbeeld door de schattingenmethode die de Nationaal Rapporteur heeft uitgevoerd met betrekking tot mensenhandel? Juist omdat deze categorie kinderen zich nog moeilijk verbaal kan uitdrukken is het belangrijk om in beeld te brengen om hoeveel kinderen het (mogelijk) gaat, is de minister het daarover met deze leden eens? Heeft een organisatie als Veilig Thuis voldoende zicht op deze categorie kinderen? Hoeveel meldingen van seksueel geweld maakt Veilig Thuis? Heeft Veilig Thuis voldoende expertise in huis wat betreft seksueel geweld tegen kinderen? Kunnen zij de signalen goed genoeg herkennen? Op welke manier werken zijn samen met de Centra Seksueel Geweld (CSG)?

De leden van de GroenLinks-fractie zijn geschrokken van de conclusies in de vierde aanbeveling. De Nationaal Rapporteur stelt vast dat in 15 procent van de gevallen er na een half jaar nog geen jeugdhulp op gang kwam na de ondertoezichtstelling van een kind. Het gaat hierbij om kinderen waarbij een kinderbeschermingsmaatregel is verzocht en is opgelegd door de kinderrechter. Bij het opleggen van deze maatregel bestaan er ernstige zorgen over de veiligheid en de ontwikkeling van het kind. Is dit minister het met ons eens dat 15 procent een schokkend aantal is? Het gaat hier om kinderen die in een onveilige situatie zitten en daarin moeten blijven zitten vanwege wachtlijsten of een gebrek aan specialistische jeugdhulp. Is de minister het met voornoemde leden eens dat dit aantal niet samengaat met de minister zijn eigen uitspraak in de beleidsreactie dat “elk kind recht heeft op een veilige ontwikkeling”? De minister schrijft in zijn brief dat er op zes plekken in het land pilots zijn gestart om de jeugdbeschermingsketen effectiever te maken. Voornoemde leden zijn blij met die pilots, maar kan de minister uitleggen wat hij doet om kinderen die nú in een onveilige situatie zitten te helpen? Het is mooi voor de lange termijn dat pilots worden gemonitord en de inzichten in beeld worden gebracht bij een evaluatieonderzoek, maar wat doet de minister voor de kinderen achter deze 15 procent voor de korte termijn? Welk concrete plannen heeft de minister om deze kinderen te helpen, wetende dat elke dag langer verblijf in een onveilige situatie er één teveel is en de ontwikkeling van het kind voor de rest van het leven schaadt? Zeker omdat de Inspecties voor Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) en Justitie en Veiligheid (Inspectie JenV) in hun rapportages “Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd”² en “Jeugdbeschermingsketen in gevaar”, eind vorig jaar dezelfde conclusies trokken: wat heeft de minister sindsdien ondernomen op dit vlak, zo vragen deze leden.

Inbreng van de leden van de SP-fractie

De leden van de SP-fractie hebben kennis genomen van de beleidsreactie op de slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018. De leden delen de mening van

² Bijlage bij: Kamerstuk 31 839, nr. 699

de minister dat het onacceptabel is dat nog teveel kinderen seksueel geweld moeten meemaken, terwijl ieder kind veilig zou moeten zijn. De leden hebben een aantal vragen aan de minister over de conclusies en aanbevelingen die zijn gedaan in de voorliggende beleidsreactie.

In de beleidsreactie wordt aangegeven dat er verschillende initiatieven zijn, maar dat veel los van elkaar plaatsvindt. Van een gecoördineerde aanpak is er zowel in beleid als in praktijk weinig te herkennen. De regering is nu aan het kijken of er tussen departementen meer coördinatie en samenhang kan worden gevonden. Deze leden vragen de minister of hij kan aangeven wanneer de Kamer daarover geïnformeerd wordt?

Alle vormen van seksueel geweld die niet in de huiselijke kring of binnen afhankelijkheidsrelaties plaatsvinden, bijvoorbeeld tussen leeftijdsgenoten, vallen buiten de reikwijdte van het programma “Geweld hoort nergens thuis”. Voornoemde leden vragen waarom daarvoor is gekozen, terwijl in de beleidsreactie wordt aangegeven dat bijna de helft van al het seksueel geweld tegen kinderen wordt gepleegd door leeftijdsgenoten onderling. Gaat het programma “Geweld hoort nergens thuis” hierop aangepast worden? Ditzelfde geldt voor online vormen van seksueel geweld. Kan de minister dit toelichten? Kan de minister tevens aangeven in hoeverre de hernieuwde aanpak van online seksueel misbruik zich verhoudt met het programma “Geweld hoort nergens thuis”?

Deze leden lezen in de beleidsreactie dat regio's het onderwerp seksueel geweld in beperkte mate oppakken. De leden vragen de minister of hij kan aangeven hoe dat komt en wat er aan gedaan wordt om te zorgen dat dit beter wordt opgepakt in de regio's?

In de beleidsreactie wordt de vraag opgeworpen of jongeren ergens uitgelegd krijgen wat ze moeten doen als iemand vertelt over seksueel misbruik, zodat dit kan leiden tot het verdere hulpproces, zeker gezien een aanzienlijk deel van de slachtoffers niet praat over misbruik. Kan de minister aangeven waar jongeren zich kunnen melden en kan dit nog beter in het beleid kan worden opgenomen?

In de beleidsreactie wordt gemeld dat het niet per definitie zo is dat kinderen die niet worden gemeld bij Veilig Thuis wel worden gemeld bij het CSG. Hierdoor is het aannemelijk dat slachtoffers van seksueel geweld binnen gezinnen uit beeld raken. Deze leden vragen of de minister kan toelichten hoe hij hiermee omgaat in zijn beleid en hoe wordt voorkomen dat deze slachtoffers uit beeld raken?

Voornoemde leden lezen in de beleidsreactie dat er nog te weinig zicht in is de data van de Raad voor de Kinderbescherming daar waar het gaat om uitspraken van rechters. Wat doet de regering om hier beter zicht op te krijgen, zo vragen deze leden.

II Reactie van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport